

πρὸς κινῶν καὶ μαγνητικὸν ῥευστόν· ἀλλ' ἴσως καὶ τὰ τέσσαρα αὐτὰ μέρη εἶναι ὡς τέσσαρες, τρόπον τινά, φάσεις ἢ τρόποι τοῦ αὐτοῦ πράγματος καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας.

Ἡ θεωρία τοῦ φωτός λέγεται ὀπτική, διαιρουμένη εἰς διοπτρικήν καὶ κατοπτρικήν, καθότι ἢ μὲν πραγματεύεται περὶ τῶν διόπτρων εἴτε τηλεσκοπίων, κτλ., ἢ δὲ περὶ τῶν κατοπτρῶν εἴτε καθρεπτῶν, κτλ.

Ἡ φυσικὴ ἐξετάζει τὰς ιδιότητας εἰς τὰ πάθη τῆς θερμότητος, πῶς δηλαδὴ αὕτη σκορπίζεται, ἐξαπλοῦται, γίνεται φανερά, ἢ μένει λαθραία, ἐκτείνει τὰ σώματα, γεννᾷ τοὺς ἀτμούς, ἔκ πῶς εὐρίσκεται ἡ ποσότης, ἢ ὁ βαθμὸς αὐτῆς, μετὰ τοῦ θερμομέτρου καὶ πυρόμετρον.

Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥευστόν εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ κεραυνοῦ. Ὄταν τύχη ὀπωσοῦν ἰκανὴ ποσότης, ἐξάπτεται πολλάκις, ἐκπυρσοκροτεῖ, ἀκτινοβολεῖ, καὶ κατακαίει τὰ ὄργανικὰ καὶ ἀνοργανιστὰ ὄντα, ὅθεν διαβαίνει· ἐκ τούτου δὲ γίνονται αἱ βρονταὶ καὶ ἀστραπαί. Τὸ ἠλεκτρικὸν ῥευστόν εὐρίσκεται παντὶ, ἀλλ' ὑποκεκρυμμένον καὶ ἀγνωριστόν· ἐπιφαίνεται δὲ μάλιστα διὰ τῆς συνθλίψεως καὶ συναφῆς τῶν σωμάτων. Ἡ ἀναπτυσσομένη τότε ποσότης εἶναι μικρά· ἀλλ' ὅταν αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν συνεγγιζόντων σωμάτων, αὐξάνει ἡ ποσότης τοῦ ῥευστοῦ. Τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρως ἡ σωρεία τοῦ Βόλτα, συγκειμένη ἀπὸ πολλὰ κομμάτια δύο ἑτερογενῶν μετάλλων.

Τὸ μαγνητικὸν ῥευστόν θεωρεῖται ὡς αἰτία, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ μαγνήτης στρέφεται πρὸς βοῦρῶν, ἔλκει τὸν σίδηρον, καὶ μεταδίδει τὴν ἐλκτικήν ταύτην δύναμιν εἰς πᾶν κομμάτιον σιδήρου, μετὰ τὸ ὁποῖον τριφθῇ, ἢ εἰς τὸ ὁποῖον ἐγγίσῃ. Ἡ περὶ αὐτοῦ δὲ θεωρία εἶναι τὸ δυσκολώτατον, ἀλλὰ περιεργότατον ἐνταυτῷ, τῆς φυσικῆς μέρος.
—ΑΝΘΡΩΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

Ο ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

Ο ΜΗΝ οὗτος εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μηνολόγιον ἐκαλεῖτο Quintilis, καὶ ἦτο, κατὰ τὴν σημασίαν τοῦ ὀνόματος, ὁ πέμπτος μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ, συνισταμένου ἀπὸ δέκα μόνον μηνῶν, ἀνίστους πολὺ κατὰ τὸ μῆκος, διότι οἱ μὲν περιεῖχαν τριάκοντα ἕξ, οἱ δὲ δεκαεξ ἡμέρας. Ὁ Ῥωμύλος ἐξίσασε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, δώσας εἰς τοὺς μηνῶν, ἐναλλάξ, τριάκοντα μίαν καὶ τριάκοντα· ἀλλὰ δὲν ἐκανόνισε τὰς εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μηνολόγιον ἀναπληρωματικὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρας. Ὁ Νουμάς ἐσχημάτισεν ἐξ αὐτῶν δύο ἄλλους μηνῶν, τὸν μὲν εἰκοσιεννέα, τὸν δὲ εἰκοσιοκτὴ ἡμερῶν, τοὺς ὁποίους ἔταξε πρὸ τοῦ Μαρτίου, κάμων τὸ ἔτος ν' ἀρχίζῃ τὴν πρώτην

Ἰανουαρίου· καὶ οὕτω ὁ Ἰούλιος ἐγένετο ὁ ἑβδομῶς μῆν τοῦ ἐνιαυτοῦ, μολονότι ἐφύλαττε τὸ ὄνομα Quintilis, Πέμπτος, ἕως οὗ ὁ Μάρκος Ἀντώνιος μετωνόμασεν αὐτὸν Ἰούλιον, πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, καὶ εἰς παντοτεινήν ἀνάμνησιν τῆς ὁποίας εἶχε κάμειν εἰς τὸν κόσμον εὐεργεσίας, διορθώσας τὴν μέχρι τοῦδε συγκεχυμένην καὶ ἄτακτον μέθοδον τοῦ διαιρεῖν τὸν ἐνιαυτόν.

Τὴν 11—23ην ἐμβαίνει ὁ ἥλιος εἰς τὸν Λέοντα· ὅθεν, εἰς τὰς πλειοτέρας ἀλληγορικὰς παραστάσεις τοῦ μηνὸς τούτου εἰκονίζεται καὶ λέων. Τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς 21ης Ἰουνίου μέχρι τῆς 30ης Ἰουλίου (E. II.) ὀνομάζεται Κυνάδες Ἡμέραι, καθότι ὁ εἰς τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Μείζονος Κυνὸς λαμπρὸς ἀστήρ, ὁ καλούμενος Σείριος, ἢ Κύων, συνανατέλλει μετὰ τὸν ἥλιον περὶ τὸν καιρὸν τούτον. Οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζαν ὅτι ἡ κακοήθης ἐπιρροή τοῦ ἀστέρος τούτου, εἰς συζυγίαν ὄντος μετὰ τὸν ἥλιον, ἐκάμνε τὴν θάλασσαν νὰ βράζῃ, τὸν οἶνον νὰ ὀξυνίξῃ, τοὺς σκύλους νὰ λυσσάζωσι, καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ζῶα νὰ χαννώνονται, ἐνῶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἐπέφερε πυρετοὺς καὶ ἄλλας κακοήθεις ἀσθενείας· τῶρα διεσκεδάσθησαν μὲν αἱ ὑπερβολικαὶ αὐταὶ καὶ ἄτοποι ἰδέαι· ἀλλ' εἰσέτι διαλογιζόμεθα μετὰ τὸν τρόπον τῶν Κυνάδων Ἡμερῶν τὴν θερμότητα.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι ἐπίτροπος τοῦ ἡλίου
Ἐπὶ τῆς σφαιρᾶς τῆς ὑδρογείου·
Εἶμαι μονάρχης ἐνθρονισμένος,
Μὲ λαμπρὸν στέμμα στεφανωμένος.
Γνωρίζω πλῆθος τῶν μυστικῶν σου,
Εἶμ' ὁ πιστότατος τῶν πιστῶν σου·
Σχεδὸν τὸ ἦμισυ τῆς ζωῆς σου
Εἶμαι ὁ φίλτατος τῆς ψυχῆς σου.
Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, μετὰ καταθλίψεις,
Μ' ἀγνωμοσύνην μετὰ ἀταμεύσεις·
Μ' ὄλον τὸν θρόνον καὶ τὴν σπολὴν μου,
Πολλάκις τέμνεις τὴν κεφαλὴν μου.
Καθ' ὅσον τέμνεις, γεννᾷται ἄλλη,
Ἡ χεὶρ σου δ' αὐθὺς τὴν καταβάλλει.
Τί φλόγα τρέφω εἰς τὴν καρδίαν
Διὰ τοσαύτην ἀχαριστίαν!
Διὸ καὶ τήκομαι καὶ χαννοῦμαι,
Καὶ κατ' ὀλίγον ἀπονεκροῦμαι·
Τὸ στέμμα πίπτει πρὸ τῶν ποδῶν μου,
Καὶ τότε εὐρίσκω τὸν θάνατόν μου.

I. P. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Τὸ 1836 κατεδικάσθησαν εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Λονδίνου 25,000 διάφοροι πταῖστοι, τῶν χρεωφειλετῶν ἐξαιρουμένων. Τοῦ πληθυσμοῦ λογαριαζομένου εἰς 1,600 χιλιάδας, ἔπεται ὅτι 1 εἰς 64 εἶναι κακοῦργος.